

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ДІАБЕТИЧНОЇ КАРДІОВАСКУЛЯРНОЇ АВТОНОМНОЇ НЕЙРОПАТІЇ

Демченко О.В., магістрант; Шевченко М.В., Дробна Г.С.

СумДУ, кафедра сімейної медицини з курсом ендокринології

Клінічні прояви автономної нейропатії у хворих на цукровий діабет відображають зміни на рівні організму в цілому. Порушення з боку функціонування серцево-судинної системи є найбільш раннім проявом порушення адаптивних можливостей вегетативної системи. За даними літератури частота серцевих скорочень (ЧСС) у стані спокою у хворих на цукровий діабет вища за середньопопуляційну.

Метою нашого дослідження була оцінка впливу вегетативної дисфункції на серцево-судинну систему у хворих на цукровий діабет 1 типу. Досліджено 48 хворих на ЦД 1 типу, які були розподілені на групи в залежності від тривалості захворювання. Наявність ІХС, АГ та серцевої недостатності були критеріями виключення.

Показано, що при враженні парасимпатичної ланки автономної (переважно група хворих зі стажем цукрового діабету від 1 до 5 років) нервової системи частота серцевих скорочень збільшується, а при приєднанні симпатичної нейропатії ступінь тахікардії зменшується (тривалість цукрового діабету більше 5 років).

При абсолютній денервації міокарда ЧСС стабілізується на одному рівні та залишається незмінною при проведенні функціональних тестів.

Можна зробити висновки, що порушення парасимпатичної нервової системи відбувається раніше, ніж додається ураження симпатичної. Ізольовані форми симпатичної дисфункції відбуваються вкрай рідко. Ступінь тяжкості автономної нейропатії зумовлює і величину тахікардії у хворих на цукровий діабет.